

Sam Rockwell, a Holdremete

Na igen, az ilyen sci-fi az, amitől összeszalad a nyál a számban. Sam Rockwell talpig yetinek álcázva Robinsonozik a Holdon. Bányászkodással csapja agyon az időt, meg a szokásos unaloműző elfoglaltságok. De biztos tudjátok, hogy van ez. Egy kis sutyorgás a messzi családdal, kevés futópad, némi gaz nevelgetés, talán titokban még marokmarcsa is. Egyedüli társa a nagy magányában a Robot, aminek szakasztottan olyan a hangja, mint Kevin Spacey-é. Aztán belebotlik valakibe, aki meg mintha saját maga lenne. Én is vakaróznék a helyében.

A Moon – én megelőlegeztem neki a Hold címet – az idei év egyik legérdekesebbnek tűnő sci-fije. Eszetlen űrcsaták nélkül, pusztán drámaiságával hozza az emberre a szaporát. A trailertől kapásból leesett az állkapcsom. Erős és nyomasztó, és van benne valami félelmetes. És persze ott az okvetetlenkedő számítógép is. Első rohamomban az Ő°rodüsszeia, majd levegőt is véve, a Solaris ugrott be. Ja és egy kevés nagypapáink sci-fi sorozatából, az Alfa holdbázisból. Hogy miért, ne is kérdezzétek, talán a nagy meleg buggyantott meg. Bár ott a félóránkénti halálozási ráta, gyanítom jóval magasabb lehet. Duncan Jones rendezőnek/írónak gyakorlatilag a Hold az első érdemi mozija, mert a bemelegítésül szánt 2002-es Whistle-ről – legalábbis nekem lövésem sincs. Mindenesetre új filmje nem hinném, hogy dúskál majd a percenkénti tömegjelenetektől, inkább Rockwell színészi képességeit teszi próbára.

Az előzmények pedig nem semmik: egy rakás díj, elolvadva mindenki, amolyan intelligens sci-fi. Csakúgy, mint az Ő°rodüsszeia. A film adatlapja a könnyen eltévedőknek segítségül

itt
található. S addig is, míg kis hazánkba megérkezik, a képmániásoknak pár nézegetni való:

Kenobi Joomla SEF URLs by Artio